

des helbe til den Anstuelse, at hvis man for Alvor vil gaee til en Sammenfæltning af Kolonialraadene og Borgerraadene som den, der nu er Spørgsmaal om, saa vil hele det konstitutionelle Præg, som hidtil er bevaret i Kolonierne, være tabt. — Der er derhos ogsaa særegne Vanskeligheder, som ubetvølvil ville frembyde sig for den høitagtede Finantsminister, naar han med Tanken om, at tvende Kolonialraad skulde træde i Live, skal formulere de enkelte Bestemmelser og Regler i saa Henseende. Jeg kan nemlig ikke see rettere, end at der vil være Sager, som man uden at falde i det Absurde umulig kan afgjøre ved tvende forskjellige Kolonialraad; jeg tænker navnlig herved paa de Sager, som ere af en aldeles fællesartet Bestaaffenhed, f. Ex. Militairstyrken og Almueundervisningen. I den Henseende er det mig saaledes bekjendt, at man fra St. Croix's Side er i høieste Grad tilbøielig til at virke for den sidste Sags Fremme, medens der i saa Henseende er en stor Utilbøielighed hos Indvaanerne paa St. Thomas; ved Behandlingen navnlig af disse Sager, som netop ere Fællessager for Kolonierne, vil man i de to Kolonialraad ganske sikkert altid træffe paa modsatte Anstuelser, den ene Part vil trække til den ene Side, medens den anden trækker til den anden Side, og man kan ikke ved en fælles Afstemning naae til et Resultat, hvorved man kan blive staaende. Jeg forudsætter, at man maa see vil bruge det Midbel, at Deputerede fra de tvende Kolonialraad træde sammen, for at bringe de deciderede Fællessager til en Afgjørelse; men det kan vel være muligt, at man i saa Henseende vil støde paa de samme Vanskeligheder, som man hidtil har stødt paa, nemlig at de respektive Deputerede fra Kolonialraadene ikke ville paatage sig den Tidsspilde og Bøstøftning, som ligger i at begive sig til det fælles Mødested, for at pleie disse Forhandlinger. Jeg har engang tidligere tilladt mig at lægge den høitagtede Finantsminister paa Hjerte, at Gøvernementet i den Henseende maatte imødekomme de Duffer og de Tølelser, der komme til Orde fra Indvaanernes og navnlig de Deputeredes Side; det ligger, mener jeg, i det konstitutionelle System, at der maa vises en Imødekømmen fra Lokalbestyrelsens Side; i de senere Aar er dette ikke viist i Vestindien;

men jeg troer, at for at disse Forhold, der, som jeg har ytret, saa at sige ligge indesluttede i dette Lovbøst, kunne føres til et Resultat, der er fordeelagtigt baade for Kolonierne og for Møderlandet, maa der vises en saadan Imødekømmen fra Lokalbestyrelsens Side. Den høitærede Finantsminister har engang her i Salen sagt, at det, efterat jeg havde forladt Kolonierne, havde været en „Tradition“, at Gøverneuren kunde begive sig til en anden Ø for der at holde Kolonialraad; det er imidlertid bitterligt nok, at man aldrig har bragt denne Tanke i Udførelse; men jeg giver den høitagtede Finantsminister mit Ord i Pant paa, at der aldeles ingen virkelig Hindring er for at gjøre det; han har i den Henseende kun at befale, og der vil ikke være nogen reel Hindring for, at hans Ordre efterkømmes. Jeg tillader mig varmt at henstille til den høitagtede Finantsminister, at der, hvilken Afgjørelse denne Sag end maatte faae, vil blive lagt al mulig Vægt paa, at de konstitutionelle Former saavidt muligt holdes ilive. Hertil skal jeg endnu søie, at der er et Midbel, der, saavidt mig bekjendt, ingensinde tidligere har været omtalt under Forhandlingerne, men som naturlig frembyder sig for at bortrydde de tilstedeværende Hindringer, det er Tilstaaelse af Diæter til Afsendingene fra de forskjellige Øer; naar Diæterne normeres paa en maadeholden og hensigtsmæssig Maade, vil en saadan Forholdsregel stemme med, hvad der nu følger i Bilandene, navnlig paa Færøerne og Island, for ikke at tale om, hvad der er Tilfældet i Møderlandet. Det forekommer mig, at det fortjener Overveielse, om man ikke i Kolonierne kunde bruge det samme Midbel, som saaledes andesteds er brugt med Held, for derved at forhindre, at en Institution, som Rigsdagen for ikke lang Tid siden har været med at grundlægge, falder i Ruiner.

I det jeg tillader mig at henstille disse Ord til det ærede Thing og den høitagtede Finantsministers Overveielse, skal jeg gjentagende anbefale det foreliggende Lovforslag.

J. A. Hansen: Dersom den Betragtning, at der hos Regjeringen er den største Sagtundsflak, skulde være en tilstrækkelig Grund